

PO TAURAGNŲ DANGUM

2008 RUGSĖJIS NR. 8

TAURAGNŲ KRAŠTO BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

Ruduo. Taip buvo pavadintas metas, kai medžių lapai ruduoja. Bet dar gražiai raudonuoja obuoliai ir ryškiai žydi astros. Tik jau paraudo klevai ir ežerų vanduo kasdien vis labiau gelia kojas. Ir saulė jau traukiasi nuo mūsų, kasdien vis mažiau sulaukiame jos šviesos ir šilumos. Ji lyg atsisveikindama eina per žemę, dar paglostydama žolę, medį, išskrendantį paukštį. Einame kartu ir mes. Einame laimingi, kad visa tai dar priklauso mums, kad rankos dar kvepia obuoliais, o širdy dar žydi raudonos astros. Gyventi yra stebuklas. Kuo anksčiau tai suvoksime, tuo būsim laimingesni. Net jei ruduo ne auksinis, o pilkas, jis gali būti nepaprastas. Juk atėjo ramybės, tylos, susikau-pimo metas, kurį galime dovanoti sau ir artimiesiems. Džiaugsmingai sutikime rudenį. Juk tokios švelnios, nostalgiskos šio metų laiko spalvos. Gėrėkimės neįprasta rudeninio dangaus spalva, kai plaukia gauruoti lietaus debesys. Nueikime į mišką ar prie ežero. Ten pajusime, kad ne tik vasara, bet ir ruduo yra nepakartojamas metų laikas. Mūsų laikas.

Danguolė Grabauskienė

NAUJIENOS

Spalio 4 dieną (šeštadienį) bendruomenės nariai važiuoja į **Kauną**. Jie aplankys parodą Noreikiškėse AgroBalt 2008, Kauno IX forto muziejų, Karo muziejų ir kt. Dalį lėšų kelionei skiria Utenos r. savivaldybė (Kaimo plėtros fondas)

Spalio 10 dieną (penktadienį) 18 val. kultūros centre vyks **ataskaitinis Bendruomenės narių susirinkimas**.

Po susirinkimo koncertuos **Trimonių šeimos kapela**. Vyks vakaronė.

Kviečiame visus norinčius (ne tik bendruomenės narius) dalyvauti susirinkime, pasidalinti min-timis apie bendruomenės veiklą ir puikiai praleisti laiką vakaronėje.

Bendruomenės narių dalyvavimas tiesiog būti-nas.

*„O laikas teka pro pirštus kaip smiltys,
Nesustabdysi jo, nesulaikysi...“*

*Sveikiname jubilatus, telydi Jus gera sveikata,
o Jūsų dienos būna rudeniškai šiltos, sieloje – ramybė ir šviesa.*

Liepos mėnesį

50-metį šventė **Sigitas Baleišis, Mindaugas Juodvalkis, Valda Žebelenė** iš Tauragnų;

75-eri suėjo – **Angelei Svarauskienei** iš Kamšos kaimo, **Angelei Jurkienei** (Sėlės kaimas), **Olgai Sipčenko** iš Vilkablauzdės ir tauragniškiams – **Jonui Kiprui Musteikiui, Onai Vaišnorienei, Adolfui Žvirbliui**;

80 metų – **Alfonsui Leleivai** iš Tautištkio;

85-eri – **Emilijai Musteikienei** (Stūglių k.).

Rugpjūčio mėnesį

60-metį šventė **Pranas Ilčiukas** (Sėlės k.), ir **Elena Kurmienė** (Vyžių k.)

70 metų suėjo **Almai Onai Kuni-gėlienei** iš Jauniškių k. ir **Bronislavai Bikuvienei** iš Šimkūnų;

80 metų – **Juozapui Svarauskui** iš Tauragnų.

85 – metį šventė **Eugenija Trinkūnienė** iš Pavarlio ir **Veronika Vaišnorienė** iš Vilkablauzdės;

Rugsėjo mėnesį

50-metį šventė tauragniškis **Vitalijus Žiezdris**;

60 metų suėjo **Stasei Gaivenienei** iš Sėlės ir **Albertui Musteikiui** iš Tauragnų;

70 metų suėjo **Jonui Lingei, Danutei Šarkienei** iš Tauragnų ir **Stanislavai Juknevičienei** iš Maleckazemio;

80 metų – **Jonui Bagdanavičiui** iš Minčios;

85-metį šventė **Veronika Jurgelienė** iš Klykių ir **Valerija Danauskienė** iš Tauragnų;

90 metų jubiliejų šventė **Teklė Babrauskienė** iš Tautištkio;

BENDRUOMENĖJE

Liepos pabaigoje bendruomenės nariai dalyvavo penktajame Aukštaitijos bendruomenių sąskrydyje Leliūnuose. Ačiū visiems, kurie važiavo, dalyvavo varžybose. Mūsų tinklininkai (Laima Danauskienė, Gražina Grašienė, Vaidas Petrauskas, Povilas Šinkūnas, Jūratė Šinkūnienė, Aldona Tartilienė, Žymantas Trimonis) užėmė II vietą. Moterys (Laima Danauskienė, Danguolė Grabauskienė, Gražina Grašienė, Aldona Kirkienė, Jūratė Šinkūnienė, Aldona Tartilienė) – I vietą virvės (trakatoriaus) traukimo varžybose. Už meninę programą ačiū dainininkes ruošusiai Vilmai Valienei ir Leonorai bei Albertui Udrams, kurie linksmo nuotaikinga muzika. Už iškeptą naminių pyragą dėkui Aldonos Tartilienės mamai, už sudėtą skanų sūrį ir įdarytą lydeką (kuri traukė visų sąskrydžio dalyvių dėmesį) – Vitai Šlepikienei. Nuoširdus ačiū Danutei Bartkevičienei, aprenkusiai visas moteris savo rankų darbo drabužiais ir dalyvavusiai rankdarbių parodoje (žiūr. nuotraukoje)

Ačiū visiems dalyviams už pagalbą ir puikią nuotaiką.

Danguolė Grabauskienė

Ir pajudėjo traktorius iš vietos...

Rugpjūčio viduryje vykdėme trijų dienų projektą „RŪPINKIMĖS SVEIKATA PATYS“.

Projektą finansavo Utenos r. savivaldybė.

Spausdiname keletą dalyvių mintis. Kalbino Bronė Juknevičienė

Vida Grigaliūnienė, buvusi medikė. „Džiaugiuosi šiuo projektu. Gavau daug teorinių ir praktinių žinių, kaip darant fizinius pratimus, sveikai maitinantis, dvasiškai tobulėjant galima padėti sau. Užsiėmimus vedė nuostabus Mokytojas Kazimieras Ilginis. Tai labai dvasingas, pats sveikai gyvenantis ir propaguojantis sveiką gyvenseną žmogus, eruditas ir romantikas. Svarbiausiais sveikos gyvensenos dalykais, be sporto ir mitybos, jis laiko dvasinį tobulėjimą, meilę artimui ir sau, dėmesį, gerumą, atjautą. Ypač svarbu, jo nuomone, mokėti atleisti. Seminaro dalyviai buvo įvairaus amžiaus, bet dalyvavimas užsiėmimuose visus mus suartino. Su šypsena drauge mankštinomės ant Tauragno kranto, bėgiojome. O koks malonus maudymasis ryte, tik patekęs saulei ir kylant rūkui nuo vandens!

Esu pagyvenusi moteris bei iš tų žmonių tarpo, kuriems kokiai nors veiklai reikia postūmio ir bendraminčių. Nors visi gauname žinių iš spaudos, interneto, tačiau tokie kursai tampa postūmiu kažką keisti savo gyvenime. Seminaras mane nuteikė savarankiškam darbui su savimi. Mano amžiaus žmonės dažnai turi problemų su sveikata, o norėtusi dar išvengti ligų ir ilgiau gyventi. Kiekvienas privalome skirti laiko sau, nes fizinis aktyvumas gerina širdies ir kraujagyslių veiklą, o sveikas maistas nekelia rūpesčių virškinimo sistemai. Seminare daug dėmesio buvo skiriama kvėpavimo pratimams. Taisyklingas kvėpavimas valo organizmą, šalina šlakus. Mes buvome mokomi sąmoningo kvėpavimo, nukreipiant mintis į kiekvieną organą. Daug meditavome. Meditacija man buvo labai naudinga, ji atpalaiduoja,

Nukelta į 4 psl.

APIE SPORTINĘ VEIKLĄ

Jūratė Šinkūnienė

Vandens žygis baidarėmis

Pavasarij prasidėjus rajono seniūnijų sporto turnyrui tauragniškiečiai dalyvavo beveik visose varžybose. Paminėsiu tuos, kurie tapo prizinininkais. Džiaugiamės moterų (Vijolės Būdvytienės, Aldonos Tartilienės, Vaidos Vaitiekėnienės) iškovota II vieta tinklinio varžybose. Antrąją vietą virvės traukimo varžybose užėmė ir vyrų komanda (Arūnas Gimžauskas, Alfredas Kunickas, Vaidotas Lingė, Andrius Pošiūnas, Stasys Skliaustis, Vytautas Šinkūnas, Laimis Vaišnoras).

Gal linksmiausia diena buvo žaidynių uždarymas, nes reikėjo dalyvauti daugelyje rungčių. Tauragniškiečiai Marius Juška ir Alfredas Kunickas rungėsi svarsčių kilnojimo varžybose. Abu savo svorio katego-

rijose laimėjo III vietą. Įdomu ir linksma buvo dalyvauti smiginio varžybose, kuriose seniūnų tarpe pirmą vietą laimėjo mūsų seniūnas Alvydas Danauskas. Aš pati pirmą kartą dalyvavau rankų lenkimo varžybose, buvo įdomu dalyvauti, sužinoti taisykles ir; aišku, smagu laimėti II vietą. Vyrų tarpe tauragniškis Jonas Kovalskis irgi pasirodė sėkmingai ir taip pat užėmė prizinę vietą.

Vasarą vykdėme kitus sportinius projektus. Liepos mėnesį didelis būrys žmonių susiruošė į baidarių žygį po Aukštaitijos nacionalinį parką. Ginučiuose išsinuomavome 15 baidarių ir prie Utenio ežero pradėjome plaukimą. Kai kurie plaukė pirmą kartą, tai jautėmės kaip viščiukai, išmesti į balą. Baiminomės, ar neapvirs baidarės su visu turtu, ar neužklupsime kokioje nors siauroje upės vietoje. Pasirodo, nieko baimaus, o įspūdžių galybė. Plaukėme Utenykščio ežeru, po to Būkos upe, Baluošo ežeru. Vienoje iš Baluošo ežero salų pailsėjome, atplaukę prie Ginučių malūno išsimaudėme po krantinčio vandens srovėmis. Ežerai ežerėliai mus atvedė iki gra-

žuolio Almajo ežero, o po to upe – į Ginučius, kur gražinome baidares.

Rugpjūčio mėnesį vyko į žygį dviračiais. Buvo pasirinktas maršrutas Tauragnų seniūnijos keliais, siekiant Utenos seniūniją. Žygio tikslas pažintinis – daugiau susipažinti su savo krašto keliais ir įdomesniais objektais. Iš Tauragnų važiuojome į Politiškes, Vilkablauzdę, Vidžiūnus. Stabtelėjome prie senųjų kaimo kapinaičių, kiek pailsėjome ir patraukėme link Spitrenų bažnyčios, kur mus pasitiko klebonas Povilas Klezys. Žygio dalyviams jis aprodė bažnyčią, papasakojo jos istoriją, parodė mūsų kraštiečio Romualdo Šinkūno stogastulpį, skirtą Lietuvos kunigams. Visi džiaugėsi galėdami paklausti, kaip klebonas groja gitara ir triele armonika. Toliau mūsų kelias vedė pro Katlėrių kaimą, kur pakeliui aplankėme puikiai sutvarkytą kaimo turizmo sodybą. Pailsėję išvažiavome prie Klykių kaimo, o vėliau link Inkartų, kur Karklinių poilsiavietėje apsistojome ilgesniam laikui. Norintys galėjo pasivažinėti vandens slidėmis bei motorine valtimi.

Rugsėjo pabaigoje įvyko rudens sporto šventė. Norintys žaidė šaškėmis, šachmatais, stalo tenisą, tinklinį. Nugalėtojai apdovanoti seniūno padėkomis bei prizais.

Rugpjūčio viduryje vykdėme trijų dienų projektą „RŪPINKIMĖS SVEIKATA PATYS“.

Pradžią 3 psl.

nuramina, gerai nuteikia. Manau, gerai, kad derinama Rytų ir Vakarų medicinos pasiekimai.

Gerb. Kazimieras nuolat akcentavo svarbiausius sveikatos principus: mitybą, fizinius pratimus, grūdinimąsi, savimasažą, meditaciją. Parodė labai įdomius pratimus, kurie daromi norint išvengti Alzheimerio ligos (kaip garnys kedena savo plunksnas, kaip gervė geria vandenį...). Pabrėžė, kad viską atlikti reikia sąmoningai.

Labai dėkinga gerb. Kazimierui ir mūsų bendruomenės pirmininkei gerb. Danguolei už jų norą padėti žmonėms sveikiau gyventi, dvasiškai tobulėti. Ačiū! Laukiu naujo projekto... Stengsiuos tęsti tai, kas pradėta, kas suvokta. Svarbiausia – nesustoti.“

Jurgita Pundziūtė, studentė. „Pasakysiu nuoširdžiai: negalvojau, kad susitikimas su Kazimieru Ilginiu bent kiek pakeis mano požiūrį į būtį ar buity, tačiau į seminarąėjau vedama smalsumo. Ir nenusivyliau, nes, manau, šis charizmatiškas žmogus pranoko ne tik mano, bet ir kitų, panorusių daugiau sužinoti apie sveiką gyvenimą, lūkesčius. Įdomu tai, kad Kazimieras Ilginis, tarp kitko, visada besišypsodamas, pasakojo, jog sportas – ne kartinis akmuo, siekiant geros savijautos, todėl taip pat dėstė apie mitybą, kvėpavimo galią, savimasažą bei dvasinio peno teikiančias meditacijas, kurias išbandėme patys ir akivaizdžiai pajutome jų veiksmingumą. Taigi laikas, praleistas su šiuo žmogumi, davė stimulą stengtis gyventi sveikai ne tik fiziškai, bet ir dvasiškai.“

Aldona Tartilienė, mokytoja. „Šis seminaras – tai dar viena nauja patirtis, dar vienas ypatingas Žmogus. Žvitrūs akys, šilta šypsena lydėjo dalyvius seminario metu. Dėmesio nestigo kiekvienam atėjusiam. Jis kvietė susimąstyti, ar mes gyvename, ar tik leidžiame dienas, kaip mes gyvename, kokia

Prie Tauragno su dėstytoju Kazimieru Ilginiu

mūsų gyvenimo kokybė. Aiškiai supratau, kad kiekvienas privalome dažniau pagalvoti apie save, savo prigimtį, paskirtį. Aš jaučiau didelę vidinę ramybę ir pusiausvyrą. Ausyse dar skamba pono Kazimiero kvietimas: „Nepamirškime, kad gyvename ne vien tam, kad būtume sotūs, apsirengę ir apsiavę, svarbu, kad mūsų sielos nebūtų alkanos. Jei turėsime turtinę dvasią, visa kita ateis savaime. Mus lydės sėkmė ir šiluma“. Davė daug, kiek prisitaikysime, priklausos nuo mūsų valios, supratimo. Jau daug kartų mintyse Jam dėkojau už seminarą, už dėmesingumą, šilumą, rūpestingumą ir dvasinį pakylėjimą...“

Kristina, moksleivė. „Tris dienas stebėjau šypsenas, klausiau tylos, skaičiavau oro gurkšnius, mėgavausi maistu bei vandeniu. Supratau, kad sveikas žmogus – laimingas žmogus, visur spėjantis, bet neskubantis, mylintis, išklausančias ir atviras. Paaiškėjo, kad laimės formulė paprasta: tereikia mokėt padėkoti už didžiausią turtą – gyvenimą“.

Rytinė mankšta

ISPŪDŽIAI DAR NEIŠBLĖSO

Valda Žebelinė

Ankstyvas rugpjūčio dvidešimt trečiosios rytas. Šviečia mėnulis. Saulė dar negreitai tekės. Visomis Tauragnų gatvėmis link kultūros centro skuba žmonės. Kas čia vyksta? Taip turbūt galvoja anksti pabudę tauragniškiečiai, nesidomintys bendruomenės gyvenimu. Norisi džiugiai šaukti, kad vykstame į ilgai lauktą ekskursiją – į Liškiavą, Grūto parką, Druskininkus. Penktą valandą prie kultūros centro atriada didžiulis autobusas. Prasideda kupina išpūdžių kelionė.

Laikas greitai bėga. Praėjo geras mėnuo nuo mūsų išvykos, bet išpūdžiai dar gana ryškūs. Pirmiausia buvome nuvykę į Liškiavos vienuolyną. Kadangi vėlavome gerą pusvalandį, tai gidė mus tik trumpai supažindino su Liškiavos vienuolyno istorija. Didelį išpūdį paliko nuostabiai su tvarkyta vienuolyno aplinka. Visiems labai patiko nedidelė, jauki, labai išpuošta bažnytelė su daugybe altorių. Buvome nusileidę į požemius, kur buvo laidojami vienuoliai. Paskui patraukėme prie Liškiavos piliakalnio. Kopėme į viršų, grožėjomės nuostabiais vaizdais.

Dešimtą valandą mes jau Grūto parke, apie kurį buvome girdėję prieštarų vertinimų. Turbūt kalbėjo ten nesilankę žmonės, nes tai, ką pamatėme, kelia nuostabą. Nepolitikuosiu, bet pasakysiu tik tiek, kad tai mūsų Lietuvos istorijos tarpsnis ir jo negali ištrinti. Kas buvo – buvo ir to jau nepakeisi. Ačiū ponui Malinauskui, kad jis griebėsi iniciatyvos, negailėjo laiko, didžiulių pinigų ir įrengė šį par-

ką. Mūsų kartos žmonėms tai gerai žinoma istorija, bet mūsų vaikai, užaugę nepriklausomybės metais, viso to jau nežino. Jiems keista, kad buvo statomi tokie didžiuliai paminklai, garbinami politiniai „stabai“.

Paklausiau mažųjų parko lankytojų, kas jiems labiausiai patiko.

Gintarė:

„Man labai patiko pasisupti sūpynėmis, pasikarstyti po visokias „raketas“. Aš niekada nebuvau zoologijos sode, todėl buvo labai įdomu pamatyti įvairius paukščius, gyvūnus. Tik per televizorių buvau mačiusi kupranugarį, zebra, lamą, elnią. Čia galėjau visai arti prie jų prieiti, pasigrožėti, nufotografuoti.“ Neringai irgi labiausiai patiko pasikarstyti vaikų žaidimų aikštelėje, pasisupti, pasigrožėti paukščiais ir gyvūnais.

Daugelis iš mūsų skubėjome pirkti giros. Visi tikėjomės, kad ji bus tokia skani, kaip kadaise. Deja...

Dvyliką valandą išvykome į medžio drožėjo Antano Česnulio sodybą. Tai, ką pamatėme, sunku žodžiais nusipasa-

koti. Reikia pačiam apsilankyti ir viską gerai apžiūrėti. Stebina skulptoriaus darbštumas, sumanumas, išradingumas. Jam tik šešiasdešimt metų, o kiek daug darbų padaryta. Savo sodyboje įkūrė ekspoziciją, kuri nuolat pildoma, plečiama, tobulinama. Skulptūros eksponuojamos kieme ir specialiai tam pastatytame malūne, kurį A. Česnulis pats suprojektavo ir nuo pradžios iki pabaigos

Grūto parke

pastatė. Nepaisant daugybės darbų, skulptorius visada randa laiko kiekvienam apsilankiusiam jo namuose, mielai kalbasi, pasakoja, rodo. Taigi A. Česnulio sodyba mums paliko neišdildomą išpūdį.

Aplankėme „Girios aidą“ muziejų. Jame irgi yra A. Česnulio darbų. Tame muziejuje smagiai juokėmės, kai darbuotojas pakvietė mus atsisėsti ant suoliukų pailsėti. Suoliukai „lūžo“ ir iš stuobrio iššoko „ragana“. Kai kas labai išsigando. Mažiesiems tauragniškiams labai patiko įvairių miško žvėrelių ir paukštelių iškamšos.

Po pietų atvykome į Druskininkus. Mėgstantys plaukioti patraukė į vandens atrakcionų parką. Nors teko gerą valandą laukti eilėje prie atrakcionų, bet buvo verta. Labiausiai buvo patenkinti mažieji tauragniškiečiai ir jaunimas. Neringa, Gintarė ir Justas net uždusdami pasakojo, kaip smagu buvo plaukioti visokiuose baseinuose, skrieti nuo kalnelių, kokias dar įdomybes matė. Kiti tauragniškiečiai pavaikščiojo po miestą, apžiūrėjo Druskininkų bažnyčią, pasigrožėję nuostabiais gėlynais, labai gražiai su tvarkyta Druskonio ežero pakrante, aplankė sidabro dirbinių krautuvėles, nusipirko papuošalų, o kai kurie mėgavosi druskos kambariu sanatorijoje.

Nukelta į 6 psl.

A. Česnulio skulptūrų parke. Prie rūpintojėlių sienos.

ISPŪDŽIAI DAR NEIŠBLĖSO

Pradžią 5 psl.

Prie Miško muziejaus.

Šeštą valandą vakaro sėdome į autobusą ir patraukėme namų link. Pakeliui užsukome į Merkinę. Kopėme į piliakalnį, fotografavome nuostabius vaizdus. Kelionė namo nepailgo. Visi ekskursantai esame labai dėkingi bendruomenės pirmininkei Danguolei už suorganizuotą tokią puikią ekskursiją. Su nekantrumu laukiame naujų išvykų.

Mūsų kelionę rėmė Algimantas Matulevičius (VŠĮ „Vilties amžius“), dalį pinigų skyrė Utenos r. savivaldybė, parėmusi mūsų pilietinio ugdymo projektą, likusią dalį – mes patys iš surinktų dviejų procentų pajamų mokesčio sumos.

Kopiname į Merkinės piliakalnį

„Jei kuo ir šviečiam, tai gerais darbais“...

(perspausdinta iš laikraščio „Utenos diena“)

Tauragnų krašto garbės piliečiai: Kazimieras Preiša, Nijolė Dumbliauskienė, Genovaitė Babrauskienė

Kas yra valstybė? Valstybė – tai mes. Tai jūs. Šitos šventės pirmiausia reikia jums, aš džiaugiuosi, kad ir jūs esate Lietuva, – kalbėjo liepos 6 dieną į Valstybės dienos minėjimą susirinkusiems tauragniškiams ir svečiams dr. Romas Pakalnis. Tauragnų kultūros centro salė buvo pilnutėlė žmonių, juk ši diena ypatinga tauragniškiams dar ir tuo, kad buvo teikiami Tauragnų krašto garbės piliečio vardai ir pristatoma nauja kraštiečio dr. Romualdo Šimkūno knyga „Atminties proskynos“.

Seniūnas Alvydas Danauskas pristatė žmones, kuriems už ypa-

luose atgyja šio krašto gamta – ežerai, miškai ir piliakalniai, nutapyti su meile gimtinei. Daug tų paveikslų tiesiog išdovanota, jie puošia ne vieno tauragniško namus.

Garbės piliečio vardas suteiktas Nijolei Dumbliauskienei, visoje Utenoje (ir ne tik) žinomam žmogui. Utenos r. savivaldybės tarybos narė, verslininkė N. Dumbliauskienė visada rėmė tauragniškius, jų šventes, įvairius projektus. Gerų darbų padaryta daug, tačiau N. Dumbliauskienė kalbėjo, kad vis dar jaučia skolą Tauragnų kraštui, kad šis vardas ją lyg „prisilėgė“, ir skolą reikės grąžin-

ti... Ji kalbėdama prisiminė vaikystės laikus, kai basa iš Nečioniškių kaimo ateidavo iki Tauragnų, nusimazgodavo kojas Labės ežere, apsiaudavo ir eidavo į bažnyčią...

Kazimierą Preikšą, gydytoją-stomatologą, irgi pažįsta visa Utena, tačiau kažin ar visi žino, kad būdamas individualios įmonės savininkas K.Preikša jau daugelį metų nemokamai gydo tauragniškių vaikams dantis. Gydytojas yra dirbęs Tauragnuose ir šio krašto nepamiršo. Garbės piliečio vardas jam suteiktas už ilgametį ir nesavanaudišką rūpinimąsi Tauragnų krašto vaikų sveikata. Atsiimdamas apdovanojimą gydytojas sakė, kad gyvenime stengiasi daugiau duoti, o ne imti. Visiems naujiems Tauragnų krašto garbės piliečiams įteikti pažymėjimai, jie apjuosti tautinėmis juostomis, uždėti ažuolo vainikai. Kalbėdami jie nesididžiavo padarytais gerais darbais, tikrasis gerumas juk visada turbūt yra kuklus ir tylus, be réksmingų šūkių, be savo vertės iškėlimo.

Romualdas Šimkūnas gerai žinomas visoje Utenoje, tačiau Tauragnai jam ypatingas kraštas, jis šio krašto garbės pilietis, jo medžio dro-

Nukelta į 7 psl.

Pradžią 6 psl.

Romualdas Šimkūnas ir Algimantas Bartkevičius

žiniai puošia Tauragnus ir aplinkinius kaimus. Tą dieną jis kalbėjo, kad visą amžių buvo „skalnas“ savo tėviškei, kuri jį išleido į pasaulį. Ir lyg bandymas gražinti skolą – nauja knyga – „Atminties proskynos“. Knygoje beletristine forma pasakojama apie gimtinę, darbščius ir dvasingus žmones, nuostabaus grožio gamtą. Rašoma ir bendrine kalba, ir uteniškių tarmės Vyžių apylinkių šnektą. Kraštiečiui

profesoriui habilit. dr. Bonifacui Stundžiai, kuris recenzavo knygą, teko nelengva užduotis – sutvarkyti tarmišką tekstą taip, kad jį būtų nesunku skaityti ir kitos tarmės žmonėms. Apie tai kalbėjo pats profesorius. „Šita knygele „bais“ džiaugiuos, lyg ir pats būčiau autorius“, – tarmiškai

juokavo B. Stundžia. Knygos leidybą rėmė Utenos r. savivaldybė.

Utenos r. savivaldybės vardu visus sveikino ir dėkojo Utenos kultūros skyriaus vyriausioji specialistė Zita Mackevičienė.

Šventiniame koncerte dalyvavo Tauragnų meno mėgėjų kolektyvai, vadovaujami Vilmos Valienės ir Jolantos Jurgelevičiūtės, grojo liau-

dies muzikantai Leonora ir Albertas Udros, dainavo Jolantos Jurgelevičiūtės ir Vyganto Varnecko duetas, šoko merginų kolektyvas iš Utenos, vadovaujamas Erikos Ruzgienės, dainavo svečias iš Vilniaus Rimantas Klimas. Žmonės dar ilgai nesiskirstė, ilga eilutė susidarė prie R. Šimkūno, juk autografą kiekvienas norėjo gauti. Dar skambėjo dainos, sukosi poros. O man visos šventės metu vis sukosi mintyse poeto Justino Marcinkevičiaus žodžiai: „Jei kuo ir šviečiam, tai geras darbas“. Jie nebuvo garsiai pasakyti, tačiau taip tiko tą dieną daugeliui tauragniškių – tiems, kurie buvo viešai įvardinti ir apdovanojami, ir tiems, kurių geri darbai gal ne tiek matomi, tačiau ne mažiau vertingi. Tiems, kurie skynė margaspalves lauko gėlių puokštes ar nešė gražiausias gėles iš savo darželių, kurie pynė ažuolo vainikus, rūpinosi, kad svečiai neišeitų alkani. Gerumas – kai duodame, nesitikėdami atlygio. Gerumas tą dieną sušildė.

Danguolė Grabauskienė

TRUMPAI

(renginius apžvelgė Danguolė Grabauskienė)

Liepos 18-oji jauniems šauliams, stovyklavusiems Tauragnuose, buvo neeilinė diena. Tą dieną stovykloje lankėsi Krašto apsaugos ministras Juozas Oleka. Ministrą Juozą Oleką lydėjo Utenos savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas Henrikas Zabiela, Utenos apskrities šaulių 9 – osios rinktinės vadas Bronius Stukas, Tauragnų seniūnas Alvydas Danauskas.

Pabendraus su stovyklos vadovais, pasidomėjęs stovyklos finansavimu, aprūpinimu, vaikų užimtumu, ministras daugiausia dėmesio skyrė stovyklautojams. Jis apėjo visus būrius, išsiriavusius prie savo palapių, domėjosi gyvenimo sąlygomis, buitimi, klausinėjo, kokius išpūdžius

vaikai patyrė stovyklaudami. Ministras dalyvavo ir apdovanojant geriausias būrius bei stovyklautojus.

* * *

Rugpjūčio pabaigoje tauragniškiečiai buvo pakviesti į jaunimo iš Utenos koncertą „Muzika visiems“.

Koncertą vedė Eglė Neseckaitė. Pirmiausia ji pakvietė groti Indrę Kazakauskaitę iš Molėtų Alantos gimnazijos. Mergina atlieka dainuojamąją poeziją, muziką ir žodžius kuria pati. Kitas atlikėjas – uteniškis Justas Mauragas buvo pristatytas kaip įspūdingo balso savininkas. Nuo rugsėjo Justas išvažiuoja į Čiurlionio menų gimnaziją mokytis vokalo pas Virgilijų Noreiką. Pritardamas gitara lyriškas savo kūrybos dainas atliko Mindaugas Kuodis. Po jo į sceną Eglė pakvietė neseniai susikūrusią grupę „The sun“, grojančią alternatyvią muziką. Šioje grupėje groja uteniškiai Andrius Juciūnas, Artūras Juciūnas, Karolis Ruzgas, Mindaugas Stundžia. Grupės solistė – A. Šapokos gimnazijos moksleivė Gintarė Trimonytė. Taip pat koncertavo Užpalių gimna-

zijos roko grupė, kurioje groja Julija Gavėnaitė, Inga Laurinėnaitė, Justas Vaškelis. Solistė – Miglė Petronytė.

Gaila, kad jaunimui teko koncertuoti pustuštėje salėje.

* * *

Nemažas žmonių būrys paskutinėmis vasaros dienomis susirinko Minčios girioje, kur ilsisi 1863-ųjų metų sukilėlių palaikai, kur paminklą jų atminimui prieš penkerius metus sukūrė dr. Romualdas Šimkūnas. Susirinko, kad paminėtų 145-ąsias šio sukilimo metines.

Idėja paminėti sukilimo metines kilo Tauragnų dvaro paveldėtojai, buvusiam tremtiniui Rimantui Gineičiui ir Lietuvos etninės kultūros puoselėtojai Jonui Rimantui Klimui. Minėjimą organizavo Tauragnų kultūros centro renginių koordinatorė Jūratė Šimkūnienė. Renginyje dalyvavo Utenos rajono savivaldybės administracijos direktorius Jonas Slapšinskas, Kultūros skyriaus vyr. specialistė Zita Mackevičienė, Tauragnų seniūnas Alvydas Danauskas, paminklo sukilė-

Ministras domėjosi stovyklos gyvenimu

Nukelta į 8 psl.

TRUMPAI

Pradžią 7 psl.

liams autorius R. Šimkūnas, gausus tauragniškių bei vietinių gyventojų, besidominčių Lietuvos istorija, būrys.

Antano Jasūdžio klotimo teatre, kuris įsikūręs Utenos rajone, Puodžių kaime esančioje lietuviško teatro pirmtako A. Jasūdžio sodyboje, rugsėjo mėnesį vyko III mėgėjų teatro festivalis „Rudeninė obelis“. Jame dalyvavo ir Tauragnų kultūros centro teatras „Mokas“ su P. Tarasonio komedija „Nesusipratimas dėl kelnų“ (režisierius Vygtas Varneckas). Šioje komedijoje vaidina mums gerai žinomi artistai: Jonas Belopetravičius, Alvydas Danauskas (seniūną matome ir „Žaliaduonių“ teatre), Ramūnas Tumėnas, Valda Žebelenė, taip pat dar beveik naujokės scenoje - Elena Juodienė, Inga Šinkūnienė, Ona Vaišnorienė. Kaip visada, žavėjo puiki artistų vaidyba, o gausios žiūrovų ovacijos po spektaklio liudijo, kad abejingų nebuvo.

Tauragniškiečiai artistai prie A. Jasūdžio klotimo teatro

IVAIRENYBĖS KO GALIMA IŠMOKTI IŠ ŠUNŲ

Jei šuo būtų tavo mokytojas iš jo galėtum išmokyti šių dalykų:

- Kai tau brangūs žmonės grįžta namo, visuomet bėk jų pasitikti.
- Niekada nepraleisk progos pabėgioti.
- Pajausk gaivaus oro ir vėjo dvelksmą veide.
- Ugdyk nuolankumą.
- Pranešk kitiems, kai jie įžengia į tavo teritoriją.
- Mėgautis pogulio miegu ir atsibudęs visuomet pasiražyk.
- Išdykauk ir žaisk kasdien.
- Reikalauk dėmesio iš kitų.
- Nesikandžiot, bet urgztį galima.
- Šiltą vasaros dieną pagulėk žolėje.
- Karštomis dienomis gerk daug vandens ir gulėk medžio pavėsyje.
- Kai džiaugiesi, šok ir judink visą savo kūną.
- Nesvarbu kaip dažnai esi aprėkiamas, nepasiduok kaltei ir blogai nuotaiškai, o bėk ir susitaisyk.
- Mėgautis ilgo pasivaikščiojimo malonumu.
- Valgyk su pasimėgavimu.
- Sustok, kai tau jau užtenka.
- Būk ištikimas.
- Niekada neapsimetinėk tuo, kuo nesi.
- Jei kažkas, ko tu nori, guli giliai užkasta, kaskis, kol rasi.
- Kai kam nors bloga diena, būk tylus, sedėk šalia...

(Iš interneto)

Spalio 3 dieną Tauragnų kultūros centre vyks Mokytojų dienos minėjimas. Koncertuos kaimo kapela iš Obelių, Rokiškio r.

MOKYTOJO DIENOS PROGA - SPARNUOTOS MOKYTOJŲ FRAZĖS

- Praėjusį kartą taip nieko ir neišmokote, šiandien tęsime toliau.
- Lukai, tu neteisingai tyli.
- Aš liepiu tau susiimti, o tu ką pasiėmei?!
- Berniukai ir mergaitės! Primenu, kad rytoj visi turite ateiti su baltais marškinėliais ir tamsiais sijonėliais.
- Žemė turi įprotį sukis.
- Tu ką, pirmą kartą gimęs?
- Kas ten bamba kartu su manim?
- Imkite rašiklius ir garsiai užsirašykite.

(Iš interneto)

Pasijuokime

- Ką darai?
- Kėdę uošvei meistrauju!
- Daug dar liko?
- Ne. Tik elektros darbai.

Petriukas grįžo iš mokyklos su užrašu nuo mokytojo: „Petriukas smirda. Petriuką reikia prausti“. Tėvai įrašė atsakymą: „Petriuko nereikia uostyti. Petriuką reikia mokyti.“

Trečiokai rašo laišką trečiokėm: „Naktį ateikit į parką - bučiuosimės!“ Netrukus gauna atsakymą: „Jei tik dėl to, siūlykit pirmokėm“.

Važiuoja sunkvežimis, jį sustabdo kelių policija. Policininkas:

- Klausyk, ar tu kvailas? Trečią kartą tave stabdau ir sakau: tau iš kėbulo kažkas byra!
- Žinai, stabdyk tu mane nors ir aštuntą kartą, bet pasakyk tu patį:

ŽIEMA! PLIKLEDIS! VAŽINĖJU! BARSTAU!!!

Žmona bara vyrą:

- Kiek kartų tau reikia sakyti! Kai jaunuolis prašo mūsų dukters rankos, reikia tiesiog pasakyti „Taip“, o ne pulti ant kelių ir bučiuoti jam ranką!

Ar seniai jis kalba? - paklausė į Seimo posėdį pavėlavęs deputatas kaimyno.

- Jau beveik valandą.
- O apie ką?
- Dar nepasakė.

Žinai, man atrodo, žmona manęs nemylėli...

- Iš ko sprendi?

- Na, vakar sode taisiau namo stogą. Betaisydamas nuslydau ir nukritau ant žemės. O žmona iškišo galvą pro langą ir pasakė: „Jei jau nusileidai į apačią, atnešk malkų“.
